
Zpovědi přes respirátor: medicí z 2. LF UK

Zpovědi přes respirátor: medicí z 2. LF UK

Studentky a studenti lékařských fakult a fakult zdravotnických studií napříč Českou republikou od prvních dnů koronavirové epidemie aktivně pomáhají zdravotnickým zařízením. Ze dne na den se ocitli na neplánované, o to realističtější praxi. Redakce *iForum* chce své čtenáře seznámit s konkrétními příběhy některých z nich. **Lucie, Irena, Lucie, Karolína a Richard jsou z 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy.**

Lucie Šťovíčková, 6. ročník: Když vypukla „krize COVID-19“, uvědomila jsem si, že z osobních zdravotních důvodů a také kvůli dětem i starším rodičům, nebude možné, abych se zapojila v první linii. Trochu mě to mrzelo, jsem ráda, když mohu být „v akci“. Naštěstí jsem se přes dobrovolnické skupiny lékařských fakult zřízených na Facebooku záhy spojila s lidmi ze skupiny dobrovolných technologických firem [COVID19cz](#), což mi umožnilo dostat se k několika skvělým projektům.

Pracuji v rámci tzv. chytré (inteligentní) karantény, kde jsem prošla vůbec prvním proškolením na trasovačku, a začala jsem tak ve spolupráci s týmem programátorů a analytiků testovat a nastavovat procesně celý systém. Díky tomu jsem měla možnost mluvit se spoustou nemocných pacientů, ale i jejich zdravých či v momentě rozhovoru již příznakových kontaktů a rovněž s jejich praktickými lékaři. Spolupracuji na pilotním projektu v Jihomoravském kraji. Je to pro mě

mimořádně užitečné, mám možnost sledovat proces, kterým pacient prochází od příznaků po otestování až po jeho doléčení. S pacienty jsem tak v kontaktu možná více, než bych byla v odběrovém stanu, i když z domova přes internetové spojení na mém notebooku.

Vedle chytré karantény se ve volných chvílích zabývám tím, že překládám různé dokumenty ke koronaviru a léčbě COVID-19, mnohé i pro naše motolské kliniky. A podílím se díky načteným znalostem z různých studií a guidelines i na projektech ohledně zajištění léků pro ČR (sleduji studie k farmakoterapii COVID-19 a analyzuji nežádoucí účinky a interakce těchto léků a jejich implementovatelnost do českého

zdravotnictví).

Občas mě někdo osloví s požadavkem zajištění mediků pro jiné projekty, pak organizuji sběr zájemců a jejich předání projektovému týmu. Například pro covid19forum.cz jsem hledala moderátory, dále překladatele pro příručku pro nemocnice (kniha.covid19cz) a naposledy šlo o testování strojového „čtení“ RTG snímků. Prostě od doby, kdy byla kvůli karanténě přerušena výuka, jsem se ještě nezastavila.

Lucie Krausová, 6. ročník: Od poloviny března jsem se spolu s dalšími mediky z naší fakulty zapojila do práce na urgentním příjmu pro dospělé ve FN Motol.

Máme na starost odběrové centrum pro pacienty s podezřením na infekci COVID-19. Nové pacienty zadáváme do systému, navigujeme je k nezbytným vyšetřením a provádíme i výtěry samotné. Vzorky poté odnášíme na oddělení mikrobiologie. Zpočátku jsme testovali zejména pacienty, kteří k nám přicházeli z řad veřejnosti s příznaky respirační infekce, nyní testujeme hlavně pacienty, kteří směřují k hospitalizaci nebo mají naplánované vyšetření vyžadující pobyt na některém z oddělení FN Motol. Troufám si říct, že nás každý den na urgentním příjmu učí týmové práci. V rámci tohoto oddělení jsme navíc téměř na dosah též jiným zajímavým případům, a to ve dne i v noci!

Irena Pečínková, 5. ročník: Pracuji v COVID centru při KARIM 2. LF UK a FN Motol. Motolské COVID centrum vzniklo jako zcela nové oddělení v původních prostorách LDN (léčebny dlouhodobě nemocných), NIP (následné intenzivní péče) a DIOP (dlouhodobá intenzivní ošetrovatelská péče) v pavilonu 22. Všichni pacienti hospitalizovaní na těchto odděleních byli přeloženi do jiných zdravotnických zařízení po celé České republice a nahrazeni pacienty s potvrzeným onemocněním COVID-19, kteří vyžadují intenzivní péči.

Oddělení je striktně rozděleno na tzv. čistou a špinavou část. Do tzv. špinavé části, kde jsou hospitalizováni infekční pacienti, je vstup povolen pouze v ochranném obleku a pomůckách. Abychom se poznali, popisujeme si čela i záda jmény. Na směně jsou vždy dva týmy zdravotníků, které se každé tři hodiny střídají, protože déle se v obleku nedá pracovat. Na péči o pacienty se podílejí lékaři, zdravotní sestry, sanitáři, medici a další. Navzdory náročnosti práce a vysokému riziku infekce zde panuje dobrá nálada, mimo jiné také díky zákuskům a různým dalším darům. Jménem všech zdravotníků děkuji za projevenou podporu. Lidé ve zdravotnictví tvrdě pracují v často neodpovídajících podmínkách nezávisle na tom, zda zrovna probíhá pandemie, nebo ne. Proto doufáme, že ani po skončení krize nezůstaneme opomenuti.

Prosíme, zůstaňte doma, pomáhejme si a společně to zvládneme!

Karolína Motýlová, Richard Boček, oba 4. ročník (2. LF) a Marie Stará, 4. ročník (3. LF): Máme obrovské štěstí. S vyhlídkou prolomení karanténny nudy a samozřejmě také z obligátního chťice pomoci druhým jsme se vydali do Havlíčkova Brodu a poté ještě kousek dál – do Domova se zvláštním režimem v Břevnici pro klienty s Alzheimerovou chorobou.

Už při plíživém narůstání počtu nakažených v republice přišla z Břevnice zpráva velmi nemilá, na COVID-19 byla pozitivně testována většina klientů. Bohužel se virem nakazil také místní personál, a tak se o seniory v domově neměl pořádně kdo starat. Zbytek nenakažených zaměstnanců pracoval ve směnách ztížených všemi ochrannými a hygienickými opatřeními prakticky nonstop. Z tohoto hlediska byla situace opravdu krizová.

Před příjezdem do Břevnice jsme si radši ani nepředstavovali, co nás čeká. Z apokalyptických vyobrazení situace (živených převážně médii chtivých senzačních zpráv) jsme se však dostali do jednoho z nejmilejších prostředí, které jsme si mohli představit. Často si připadáte, že snad ani nepomáháte, spíš bezostyšně kradete dobrotu a entuziasmus z vašeho okolí. Pečovatelky, sestřičky, vrchní, všechny nás ihned vzaly za rovnocenné kolegy, i když, přiznejme si, člověk zvlášť v prvních chvílích spíš škodí, než pomáhá, protože lítá po pracovišti jak "zmatená lesní včela". Navlečení do ochranného obleku, respirátoru, roušky, brýlí, štítu, čepičky, třech párů rukavic a gumáků (zde postačil pouze jeden pár) jsme vyrazili vstříc klientům. Nevíme jak vy, ale my být nemocní, tak se *takovýchhle* kosmonautů docela bojíme. Naši senioři jsou ale stateční a celou situaci zvládají snad mnohem lépe, než si mnozí představují.

Není třeba a ani vhodné (a vzhledem k lékařskému tajemství možné) se blíže rozepisovat o aktuálním stavu domova. Řekněme jen, že pohazení, vtipkování anebo jen ujištění, že pro nás nejsou žádnou přítěží, ale že to všechno děláme naopak rádi, ovlivní stav a prognózu leckdy více než vhodně indikovaný Furon nebo tabletky Buronilu. A právě to se tady snažíme od místních naučit a při tom, snad, trochu při ztížených podmínkách, pomoci.